บทคัดย่อ

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพี่ยนำเสนยผลการดำเนินการ "โครงการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เรี่ยงการจัดการแบบมีส่วนร่วมเพี่ยการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบลงชลา" ซึ่งมหาวิทยาลัยสงชลานครินทร์ ดำเนินการให้แก่สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์: (1) เพียให้ประชาคมลุ่มน้ำ พะเลสาบสงชลาเห็นประเด็นปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์เพี่ยการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงชลาร่วม กัน (2) เพี่ยให้ใต้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาสุ่มน้ำทะเลสาเ) สงชลา สำหรับเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการแบบมีส่วนร่วมที่เหมาะสม (3) เพี่ยกำหนด กรอบและประเด็นปัญหาสำหรับการวิจัยเกี่ยวกับเรี่ยงนี้ การศึกษาประกอบด้วย การตรวจสอบเอกสาร การศึกษาภาคสนาม การจัดประชุมกลุ่ม และการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ

จากการศึกษา พบร่างานวิจัยเกี่ยวกับสุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ส่วนใหญ่จะเป็นงานทางด้าน
วิทยาศาสตร์และประเด็นทางเทคนิค งานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางด้านลังคมศาสตร์มีน้อยมาก โดย
เฉพาะอย่างยิ่ง ยังไม่มีงานวิจัยในเรื่องการจัดการแบบมีส่วนร่วมเพียพัฒนาสุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดย
ตรง มีเพียงงานวิจัยเรื่อง "การศึกษาการวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมขาติและสิ่งแวดลัดมอย่าง
ผสมผสานแบบยึดพื้นที่ กรณีศึกษาจังหวัดภูเกิส กระบี่ และพื้นที่สุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา" ที่มีความเกี่ยว
ข้องกับประเด็นการมีส่วนร่วมอยู่บ้าง ขณะเดียวกัน พบว่าภาคประชาขนมีบทบาทค่อนข้างสูงในการ
ผลักดันให้เกิดการจัดการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาสุ่มน้ำทะเลสาบ บ้างก็สะท้อนออกมาในลักษณะของ
การเคลื่อนใหวรูปแบบต่างๆ การศึกษาครั้งนี้ได้รวบรวมงานวิจัยด้านลังคมศาสตร์ และบันทึกการเคลื่อน
ใหวข้างคืน พร้อมสรุปย่อ (annotation) ไว้ 23 รายการ

นอกจากนี้ การศึกษาครั้งนี้ ใต้รวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับ แผนงาน/โครงการด้านสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่สุ่มน้ำทะเลสาบลงขลา ในช่วงปังบประมาณ 2541 – 2542 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแผนงาน/โครงการ ระดับปฏิบัติการ ของหน่วยงานรัฐระดับจังหวัด โดยแบ่งออกเป็น 4 แผนงานหลัก คือ : (1) แผนงาน สร้างจัดสำนึกและความตระหนัก (2) แผนงานบำบัดและพื้นฟู (3) แผนงานเฝ้าระวังและป้องกัน และ (4)แผนงานศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียดของโครงการดามแผนงานทั้งหมด พบว่าในมีโครงการใดที่กล่าวถึงการจัดการแบบมีส่วนร่วมของประชาชน มีเพียงแผนงานสร้างจัดลำนึก และความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมเท่านั้นที่มีการดำเนินโครงการโดยมีเป้าหมายอยู่ที่ คน แต่ส่วนใหญ่ เป็นการ ขอความร่วมมือ จากประชาชนให้เข้าร่วมโครงการ มากกว่าที่จะให้ประชาชนเร็าไป มีส่วนร่วม

ในประเด็นของความหมายของ "การมีส่วนร่วม" พบว่าบุคคลกลุ่มล่าง ๆ มีความเข้าใจและ ความคาดหวังเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่างกันมาก เช่นบุคคลในระดับแกนนำองค์กรประชาชนจำนวนหนึ่ง เข้าใจหรือคาดหวังว่า การมีส่วนร่วมจะต้องเป็น การร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ ร่วมประเมินผล และ ร่วมรับประโยชน์ แต่ลำหรับคนทั่วไปในพื้นที่ซึ่งไม่ใช่แกนน้ำ แม้จะเห็นด้วยกับการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ ในทุกขั้นตอน แต่ส่วนใหญ่มีได้ต้องการคำเนินกิจกรรมโดยเอกเทศตามแบบที่กลุ่มแกนน้ำ ต้องการ และยังต้องการให้ภาครัฐ ซึ่งรวมถึงกลุ่มนักวิชาการ ผู้ชำนาญการ และกลุ่มวิชาชีพ ตลอดจนนัก การเมืองในพื้นที่เข้าไปให้ความช่วยเหลือ ให้ข้อมูล ตำแนะนำต่าง ๆ อยู่ แต่ทั้งกลุ่มแกนนำหรือประชา ขนทั่วไป "คาดหวัง" ว่าคนในพื้นที่ควรที่จะได้รับประโยชน์จากการเข้าไปมีส่วนร่วม

ตัวแทนภาครัฐ นักวิชาการ และกลุ่มวิชาชีพในพื้นที่ ส่วนมากมีความเห็นว่า การมีส่วนร่วม ของประชาชนมีหลายระดับ และหลายรูปแบบ เช่นการมีส่วนร่วมในรูปของคณะทำงานในระดับเทศบาล จะมีตักษณะที่แตกต่างออกไปจากการร่วมกันของประชาชนในรูปของกลุ่มขอมทรัพย์ บุคคลในกลุ่มนี้ ส่วนมากมักคาดหวังที่จะเห็นประโยชน์จากความร่วมมีอของประชาชน ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ใน พื้นที่ โดยเฉพาะ กลุ่มตัวแทนภาครัฐส่วนใหญ่ต้องการเห็นความร่วมมือของประชาชนในการสนับสนุน ดู แลรักษา โครงการพัฒนาต่าง ๆ ซึ่งรัฐเป็นผู้รับผิดขอบ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐ หรือส่วนรวมเป็นตำคัญ

คณะผู้วิจัยได้สรุปข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับประเดินปัญหา ซึ่งยังเป็นอุปสรรคต่อการ เกิดขึ้นและการคำรงอยู่ของ "กระบวนการจัดการแบบมีส่วนร่วมในพื้นที่ตุ้มน้ำทะเลสาบสงขลา" ที่หลาย ฝ่ายยังแคลงใจ และดูเหมือนยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจน เช่น คำถามที่ว่าภาครัฐมีแนวคิดอย่างไร เกี่ยวกับ "การจัดการแบบมีต่วนร่วมของประชาชน" ? หรือ การที่ประชาชนหรือองค์กรเอกชน ได้รับเชิญเข้าร่วม เป็นคณะกรรมการชุดค่าง ๆ บุคคลเหล่านั้นมีข้อมูลและสิทธิเท่าเทียมกับภาครัฐในการตัวงดิงหรือไม่เห็น ด้วยกับภาครัฐหรือไม่ หรือเป็นเพียงเครื่องมือสร้างความขอมขรรมให้กับภาครัฐในการดำเนินโครงการ ? หรือ ในการจัดประชาพิจารณ์ หรือการประชุมรับพังความคิดเห็นของประชาชน ภาครัฐกับองค์กรนขก ภาครัฐ มีสิทธิในการรับรู้ข้อมูลของโครงการ ก่อนคำเนินการประชุม เท่าเทียมกันหรือไม่ ? เป็นต้น

จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ตลดดจนที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการ ลรุปได้ว่า
ทุกฝ่ายเห็นพ้องต้องกันว่าปัญหาของ การจัดการแบบมีส่วนร่วม มีอยู่จริง และเป็นปัญหาต่อกระบวน
การพัฒนาลุ่มน้ำทะเลลาบลงขลาจริง หากแต่แนวทางแก้ปัญหายังมีขางสรุปได้ขัดเจนนัก จึงได้เลนอ
แนะใจทยัวจัย ซึ่งมีลักษณะเป็นกรดบงานวิจัยกว้าง ๆ ที่ศาดว่าจะนำไปสู่การแก้ใจปัญหา และ/หรือ
ตอบสนองความต้องการของประชาดมลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาใต้ ทั้งในส่วนของ งานวิจัยพื้นฐาน และ
งานวิจัยเจ็งปฏิบัติการ ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาเป็น ชุดงานวิจัย ที่เหมาะสมต่อไป ผลการศึกษายังไม่
อาจให้ข้อสรุปที่ขัดเจนได้ว่า โดรดวะจะเป็นผู้รับผิดขอบเป็นแกนกลางในการดำเนินการวิจัย ตลอดจน
การบริหารงานวิจัย แต่เห็นควรให้เป็นการร่วมมีอกันในลักษณะ เบญจกาศี อันประกอบด้วย หน่วยงาน
ภาครัฐ ภาคธุรกิจ องค์กรชุมขน องค์กรพัฒนาเอกขน และนักวิชาการ ซึ่งรายละเอียดของรูปแบบ ความ
ลัมพันธ์ และโดรงสร้างที่เหมาะสม อาจจะได้มาด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ แบบมีส่วนร่วม เช่นกัน

ABSTRACT

The Thailand Research Fund (TRF) commissioned Prince of Songkla University to undertake the project, "Organizing the workshop in public participatory approach management for Songkhla Lake Basin (SLB) development." The objectives of the project were: (1) To enable the SLB civil society to understand the development issues of, and to develop common visions for, future development of the SLB; (2) To consolidate viewpoints concerning participatory approach management for SLB development, to provide a basis for developing a workable participatory approach management strategy; and (3) to identify pertinent research questions regarding this issue. The mission involved literature reviews, field study, focal group meeting and the workshop. This report is the result of conducting the above project.

The study revealed that most of the studies on SLB issues in the past centered around biophysical and technical issues, with only a handful on social science issues. In particular, the researchers found no single study which directly dealt with the public participatory approach management for the development of the SLB. The proximate study found was "Area approach to integrated management planning for natural resources and the environment: case studies of Phuket, Krabi and SLB." On the other hand, it was found that the people sector has played an important role in promoting the participatory approach management for the development of the SLB. Such phenomena were reflected in various forms of movements. This study has compiled 23 publications, some of which are related to social aspect of SLB development issues, others are reports on movements; each is furnished with annotation.

Also compiled were data on public environmentally-related programs/ projects in the SLB. It was found that most of these programs and projects are at operational level, administered by provincial government agencies; they can be subdivided into: (1) an environmental awareness promotion program; (2) a remedial and rehabilitation program; (3) a monitoring and prevention program; and (4) a research program. None intends to involve public participatory approach. Only the projects under the first program, the environmental awareness promotion program, intend to have people as their target groups. They, however, seem to be asking people to join, rather than participate in, the project.

It should be noted that the understanding, and expectation, of the term, "participation" differ greatly among various groups of people. Several people organisations' leaders expect participation process to include the whole process of participation in thinking about, making decision on, implementing, evaluating outcomes of, and benefiting from, the project. Other people, though agree with the concept of participating in every aforementioned step of the project, do not want to convene the mission by themselves, as do most people organisations' leaders. Most people still seek cooperation and advice from the public sector, which usually includes academics, professionals, as well as politicians. Both people organisations' leaders and general public expect that communities should somehow benefit from participation.

Most public sector representatives, academics and professionals see participation in a much broader sense; they see that it can exist in various forms, at various levels; for examples, participation in working group of municipalities would naturally differ from that in saving co-operatives. This group of people, particularly public sector representatives, expect to see people participation in supporting and care taking the public projects, which are supposedly designed for public benefit.

The study has come across several pertinent remarks regarding issues which appear to inhibit the development and sustainability of participatory approach management in SLB. For examples, an issue of attitudes of public sector towards participatory approach management; an issue of inviting local people as well NGO members to join various working groups: In the latter, it was doubtful whether they had been as well informed as had the public sector, whether they had equal say in decision-making, or had they been invited only to justify the illusive existence of the public participation process?

Information obtained from this study, as well as the workshop, indicated that all stakeholders agreed that the participatory approach management has been an important issue, and has hampered the SLB development process. The solution to the problem was, however, unclear. This study thus suggested some broad research questions, which would hopefully lead to problem resolution, as well as respond to the SLB civil societal need, both in basic and applied researches. This study was unable to pin down as to who should be the core group for conducting, and administering, the research, but generally agreed that it should be a penta-lateral collaboration among a public sector, a private sector, people organisations, NGOs and academics. The details of format, structure and relationship were not yet well defined; it is probably best settled by a properly designed action research, as well.

คำนำ

คณะผู้วิจัยมีความยินดีที่ได้รับมอบหมายจากลำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ให้เป็นผู้ ตำเนินโครงการและจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง "การจัดการแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาคุ่มน้ำทะเล สาบสงขลา" โดยได้ตำเนินการในช่วงเดือน ฮุลาคม 2540 – มีนาคม 2541 และผลการวิจัยสรุปได้ดัง ปรากฏในรายงานฉบับนี้ ซึ่งประกอบด้วย ที่มาและวัตถุประสงค์ของโครงการ (บทที่ 1) ผลการศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแบบมีส่วนร่วม เพื่อการพัฒนาคุ่มน้ำทะเลสาบ สงขลา (บทที่ 2-4) และบทสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการและเสนอแนะโจทย์วิจัย (บทที่ 5)

คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการรวบรวบข้อมูลองค์ความรู้เกี่ยวกับ "การจัดการแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาลุ่มน้ำหะเลสาบสงขลา" ไว้โดยสมบูรณ์ในระดับหนึ่ง ทั้งยัง เป็นการระดมข้อคิดเห็นของประชาคมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ที่มีความเห็นเกี่ยวกับกรอบ รูป แบบ และประเด็นปัญหาของการจัดการแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เพื่อเป็น ข้อมูลพื้นฐานในการวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการแบบมีส่วนร่วมที่เหมาะสมต่อไป

โคร่ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภาศรัฐ เทกขน NGO ผู้นำขุมขน ตลอดจนประชา คมคุ่มน้ำทะเดสาแดงขลา ที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านข้อมูต ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็น ประโยชน์ตำหรับการวิจัย และสละเวลามาเข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โคร่ขอ ขอบคุณลำนักงานกองทุนสนับสนุนภารวิจัย ที่ให้ทุนสนับสนุนสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

คณะผู้ศึกษา

มหาวิทยาลัยลงชลานครินทร์ หาดใหญ่ สงชลา มิถุนายน 2541